Tylko do użytku służbowego.

DODATEK

do Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok V.	Warszawa, dnia 29 lutego 1932 r.	Nr. 7.

TREŚĆ:

Komunikacja wewnętrzna towarowa.

Poz. 12. Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. H. T. II 26/47 z dnia 22 lutego 1932 r. w sprawie taryfowania przesyłek przedmiotów gospodarstwa domowego używanych jako to: meble, pościel, bielizna, ubrania, książki, naczynia kuchenne i stołowe, narzędzia, inwentarz rolniczy żywy i martwy, środki żywności, opał i t. p., wysyłanych przy przesiedleniach, jako przesyłki zbiorowe (poz. 1862 K. t. T. t. Cz. I—B).

Dla uniknięcia nieporozumień przy nadawaniu przez biura transportowe i osoby prywatne przesyłek, stanowiących przedmioty gospodarstwa domowego używane z poz. 1862 K. t. T. t. Cz. I — B, Ministerstwo Komunikacji podaje Dyrekcjom Okręgowym Kolei Państwowych do wiadomości i zastosowania następujące wskazówki:

Taryfowanie przesyłek według poz. 1862 K. t. może mieć miejsce jedynie w tym wypadku, gdy do przewozu nadaje się więcej niż jedna kategorja wymienionych w tej pozycji przedmiotów (gdyż nomenklatura mówi o przesyłce zbiorowej), a zatem przesyłka musi w każdym razie składać się przynajmniej z dwóch kategoryj towarów, wyszczególnionych w pozycji 1862 K. t., dowolnie łączonych.

Nadanie tylko jednej kategorji przedmiotów, oznaczonych w omawianej pozycji K. t., chociażby używanych, nie podpada pod pozycję 1862 K. t., przesyłki takie należy zatem taryfować według właściwych klas normalnych dla odpowiedniego przedmiotu (przy nadaniu przedmiotów, przynależnych do jakiejkolwiek jednej z kategoryj, naprzykład tylko mebli albo tylko ubrań i t. p.), względnie o ile do danego towaru z poz. 1862 będą dołączone jeszcze inne towary według przepisów §§ 28—32 Cz. I—B taryfy towarowej.

Z chwilą ogłoszenia niniejszego okólnika, odwołuje się okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. III/Ti/20044/29 z dnia 16 stycznia 1930 r., ogłoszony w Dodatku do Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych z r. 1930, Nr. 1, poz. 4.

Nr. H. T. II—26/47.

Komunikacja zagraniczna towarowa.

Poz. 13. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 17/II—1932 r. Nr. F. D. VI. 65/13 w sprawie Objaśnień do przepisów służbowych (postanowień wykonawczych) z dnia 15 listopada 1929 r. do Taryfy dla komunikacji pomiędzy stacjami kolei polskich wraz ze stacjami położonemi na obszarze W. M. Gdańska z jednej strony, a stacjami Związku Socjalistycznych Republik Rad z drugiej strony, obowiązującej od dnia 1 lipca 1931 r.

Celem wyjaśnienia wyżej wymienionych przepisów służbowych, do których z ważnością od 1 lutego 1932 r. zostały wprowadzone zmiany, ogłoszone w dodatku do Dz. T. i Z. K. z dnia 16 stycznia 1932 r. Nr. 3 pod poz. 7, jakoteż celem wprowadzenia pewnych dodatkowych postanowień, obowiązujących tylko stacje Polskich Kolei Państwowych wydaje się poniżej zamieszczone „Objaśnienia do wymienionych przepisów", przyczem zwraca się specjalnie uwagę na postanowienie zawarte w p. 2 § 4, na mocy którego należy sporządzać w komunikacji polsko-sowieckiej relacyjne wykazy przesyłek nadanych.

Objaśnienia, obowiązujące z chwilą ich ogłoszenia, brzmią jak następuje:

OBJAŚNIENIA DO PRZEPISÓW O ZARACHOWANIU PRZESYŁEK W KOMUNIKACJI TOWAROWEJ MIĘDZY POLSKĄ A Z. S. R. R. przez stacje P. K. P.

§ 1.

Sporządzanie cedul.

(do § 10. Przepisów służbowych).

1 Ceduły przewozowe sporządza się na całą odległość przewozu t. j. od stacji nadania P. K. P. do stacji przeznaczenia Z. S. R. R. na form. „F" Nr. 75-n (przesyłki zwyczajne) i „F" Nr. 75-o (przesyłki pośpieszne).

2. Do każdego listu przewozowego sporządza się cedułę przewozową w trzech egzemplarzach: (pierwopis, ceduła przewozowa, odbitka ceduły przewozowej).

Pierwopis ceduły przewozowej (egzemplarz ołówkowy), zatrzymuje stacja nadania, drugi egzemplarz (ceduła przewozowa) towarzyszy przesyłce do sowieckiej stacji przeznaczenia, trzeci egzemplarz (odbitka ceduły) do polskiej granicznej stacji wyjściowej.

3. Każda ceduła otrzymuje porządkowy numer wykazów nadania dla każdej stacji przeznaczenia oraz dla każdego kierunku, poczynając co miesiąc od numeru 1.

Numerację należy prowadzić oddzielnie dla przesyłek, do których stosuje się taryfę bezpośrednią i oddzielnie dla przesyłek, do których stosuje się opłaty taryfy wewnętrznej.

Numer listu przewozowego wskazuje się w cedule w formie ułamka, pod numerem ceduły.

4. Ceduły wypełnia się w języku polskim, stosując ściśle postanowienia § 27 Przepisów Rachunkowych Nr. F. 8.

5. Ceduła przewozowa powinna zawierać numer i cechę przynależności wagonu tudzież wszystkie dane, mające znaczenie dla obliczania należności przewozowych (n. p. ładowność wagonu, żądanie podstawienia wagonu krytego i t. p.).

6. Nazwę towaru należy w cedule przewozowej podawać dokładnie według nazwy, podanej w liście przewozowym. Nie wolno zatem nazwy skracać.

O ile rubryki, przeznaczone do zapisywania poszczególnych sztuk z ich znakami, numerami i t. d., nie są wystarczające, jak to się zdarza przy ładunkach zbiorowych, należy na oddzielnym arkuszu papieru sporządzić spis poszczególnych sztuk i dołączyć go do ceduły przewozowej. Spis należy sporządzać w trzech egzemplarzach. Powinien on zawierać wszystkie dane, które należałoby zamieścić na cedule, pozatem również klasy taryfowe, według których taryfują poszczególne towary, zamieszczone na spisie.

7. Koszty celne i opłaty za dokonanie formalności celnych na stacji nadania, wykazuje się w cedule przewozowej oddzielnie od innych należności i opłat, z dokładnem oznaczeniem tytułu ich powstania.

8. Oświadczenie nadawcy zawarte w liście przewozowym o opłacaniu zgóry należności powinno być zamieszczone w dokładnem brzmieniu w cedule przewozowej.

9. Należności uprzednie, należności przewozowe i opłaty powstałe na stacji nadania należy wykazywać w cedułach przewozowych w walucie dolarowej.

10. Należności przewozowe obliczone według taryfy związkowej (Część II taryfy), wykazuje się w dolarach w odpowiednich rubrykach ceduły przewozowej, oddzielnie za przebieg na linach polskich i oddzielnie za przebieg na linjach sowieckich.

Należności opłacane zgóry należy wykazywać w rubryce „Nadawca opłaca", należności zaś przekazane na odbiorcę należy wykazywać w rubryce „Do pobrania od odbiorcy".

11. W razie stosowania taryfy wewnętrznej, należności przewozowe obliczone w złotych i kurs przerachowania wykazuje się w cedule przewozowej w rubryce: „Wyszczególnienie należności" i w pierwszym wierszu rubryki przeznaczonej do wykazywania opłat dodatkowych stacji nadania. Sumy tych należności zamienione na dolary wykazuje się w odpowiednich rubrykach ceduły („Nadawca opłaca" lub „Do pobrania od odbiorcy").

12. Opłaty dodatkowe stacji nadania, obliczone według taryf wewnętrznych w złotych oraz kurs przerachowania wykazuje się w rubryce „Wyszczególnienie należności".

Kwoty w dolarach wynikłe z zamiany opłat dodatkowych zamieszcza się oddzielnie od kwot w dolarach powstałych z zamiany przewoźnego w rubryce: „Nadawca opłaca", lub „Do pobrania od odbiorcy", zależnie od oświadczenia nadawcy.

13. Cło i opłaty za dokonanie formalności celnych, powstałe na stacji nadania w złotych, oraz ich kurs przerachowania na dolary, wykazuje się również w rubryce „Wyszczególnienie należności".

Dane sumy w dolarach wpisuje się oddzielnie do innych opłat do rubryki „Nadawca opłaca" lub „Do pobrania od odbiorcy" zależnie od oświadczenia nadawcy.

14. Gdy nadawca opłaci należności celne i kol. celne gotówką w ajencji celnej, w cedule zamieszcza się adnotację: „Koszty kolejowo-celne opłacone gotówką".

15. Należności uprzednie przerachowane na dolary, wpisuje się do odpowiedniej rubryki ceduły tylko w dolarach.

16. Z sum wymienionych pod 10 do 15 — tworzy się ogólną sumę w dolarach.

17. Ceduły obciążające z rachunkami przedpłaty, przesyła się w kopertach do stacyj granicznych, przez które przeszły dane przesyłki.

18. Pierwopisy ceduł stacje nadania przedkładają Wydziałowi Kontroli Dochodów przy wykazach przesyłek nadanych wraz z sprawozdaniem miesięcznem.

Zwrócone przez Wydział Kontroli Dochodów pierwopisy ceduł, stacje nadania przechowują przez dwa lata.

§ 2.

Sporządzanie wykazów i zestawień przesyłek nadanych.

(do § 27 Przepisów Służbowych)

1. Wykazy przesyłek nadanych sporządza się na formularzu „F" Nr. 78-k oddzielnie:
   a) na przesyłki wyprawiane według taryfy bezpośredniej (Część II taryfy) i
   b) oddzielnie na przesyłki, za które przewoźne jest obliczone według taryfy wewnętrznej.

W obu grupach oddzielnie dla każdej stacji przeznaczenia i oddzielnie dla każdego przejścia granicznego.

Wykazy wymienione pod a) należy oznaczać w nagłówku napisem: „bezpośrednia taryfa polsko-sowiecka", wykazy zaś wymienione pod b): należy oznaczać napisem: „łamana taryfa polsko-sowiecka".

2. Do wykazów należy wpisywać dokładnie i czytelnie wszystkie dane według wskazań poszczególnych rubryk z następującemi odchyleniami wzgl. uzupełnieniami:
   a) Należy wskazywać rodzaj komunikacji i stosowaną taryfę (Patrz pkt. 1).
   b) W rubryce: „przez" należy zamieszczać nazwy granicznych stacyj przejęcia.
   c) Należy podawać odległość w kilometrach na poszczególnych kolejach (polskie i sowieckie) w tych wypadkach, gdy przewoźne za linje polskie i sowieckie, obliczone na podstawie bezpośredniej taryfy, jest opłacone zgóry przy nadaniu. W wypadkach nieopłacenia należności zgóry za całą drogę przewozu wykazuje się tylko odległość za koleje polskie do polskiej stacji granicznej.
   d) W rubryce numer 2 należy zamieszczać numery wagonów, w rubryce Nr. 3 Nr.Nr. ceduł (pośpieszna, zwyczajna).
   e) Przy przesyłkach pośpiesznych należy nazwy towarów zapisywać do rubryk 8—10, przy przesyłkach zaś zwyczajnych do rubryk 5—7.
   f) Należy wskazać klasę taryfową oraz stawkę.
   g) Do rubryk pieniężnych należy zapisywać tylko sumy w dolarach, wykazując w rubrykach: 34 i 35 oddzielnie koszty Ajencji Celnej i oddzielnie inne opłaty dodatkowe.

   W wypadkach opłacenia zgóry należności za całą drogę przewozu, obliczonych według bezpośrednich taryf — należy przewoźne za linje polskie zapisywać do rubryk 28 i 29, przewoźne zaś za linje Z. S. R. R. do rubryk 30 i 31 — oznaczając powyższe rubryki skrótem: „P. K. P." i „Z. S. R. R.".
   h) Przy cedułach obciążających należy w rubrykach 5—10 wskazać powód ich sporządzenia n. p.: „Rachunek przedpłaty Nr........ z dnia.........."

3. Wyniki poszczególnych wykazów zbiera się na formularzach „F" Nr. 78-k, oddzielnie dla przesyłek grupy a) i oddzielnie dla przesyłek grupy b) według przejść granicznych. Do zestawień powyższych zapisuje się stacje przeznaczenia w porządku alfabetycznym bez względu na ich przynależność do poszczególnych kolei i dyrekcyj Z. S. R. R.

Dla nazw stacyj przeznaczenia służą rubryki 1 do 3, rubryka zaś 4 służy do wykazywania ilości nadanych przesyłek.

Wyniki końcowe zestawień, według kolejności dróg przewozu, przenosi się do zestawień ogólnych oddzielnych dla grupy a) i b), wyszczególnionych w p. 1, poczem podsumcwywa się wykazy ogólne. Z obu zestawień ogólnych sporządza się zestawienie ogólne dla całej komunikacji polsko-sowieckiej.

Sumę zestawienia ogólnego przenosi się do ogólnego zebrania dla komunikacji zagranicznych.

W zestawieniach należy co drugi wiersz pozostawić niewypełniony.

§ 3.

Sprawdzanie należności na stacjach przeznaczenia.

(do §§ 12, 13, 14, 15 Przepisów Służbowych).

A. Przy obliczeniu należności według taryfy bezpośredniej (Część II).

1. W razie opłacenia przy nadaniu należności za całą odległość przewozu, stacja przeznaczenia sprawdza wykazane przez stację nadania polskie należności przewozcwe i opłaty dodatkowe powstałe na linjach pclskich, ponieważ obowiązek sprawdzania przewoźnego i opłat dodatkowych kolei sowieckich ciąży na sowieckiej granicznej stacji zdawczej.

Stacja przeznaczenia powinna sprawdzić, czy do dowodów są zapisane oddzielnie należności sowieckie i czy należności te są prawidłowo podsumowane.

W razie stwierdzenia, że frankowane należności za przebieg polski są obliczone w wysokości mniejszej, niż należało, stacja przeznaczenia wykazuje różnicę jako należność przekazaną na odbiorcę.

2. W razie częściowego frankowania należności do granicy sowiecko-polskiej, stacja przeznaczenia oblicza należności polskie i wykazuje je w dolarach do pobrania od odbiorcy.

Opłaty dodatkowe i koszty powstałe w drodze, oraz opłaty kolejowo-celne pcwstałe w drodze — przelicza się na dolary i wykazuje (oddzielnie) w rubryce: „Do pobrania od odbiorcy".

Z poszczególnych należności przekazanych ustala się sumę ogólną w dolarach do pobrania.

3. W razie przekazania należności stacja przeznaczenia oblicza należności polskie i wpisuje je w dolarach do rubryki ceduły: „Do pobrania od odbiorcy".

Opłaty dodatkowe i koszty powstałe w drodze obliczone w złotych jako też opłaty kolejowo-celne powstałe w drodze, przelicza się na dolary i zapisuje do ceduły jak w p. 2.

Następnie sumuje się wszystkie należności za linje polskie i tworzy się ogólną sumę do pobrania od odbiorcy, łącznie z należnościami przekazanemi przez koleje sowieckie.

B. Przy obliczaniu przewoźnego według taryfy wewnętrznej.

1. W razie stosowania taryf wewnętrznych, należności za linje polskie wstawia się do ceduły, jako należności przekazane na odbiorcę, o ile nadawca nie oświadczył, że je opłaca zgóry. W tym wypadku wykazuje się w cedule należności polskie jako opłacone zgóry. (W wypadkach oświadczenia nadawcy, że chce opłacić zgóry należności za cały przebieg przewozu aż do stacji przeznaczenia, należy posłużyć się rachunkiem przedpłaty).

W sprawie przesyłek, za które należności pobiera Z. S. R. R. na rachunek bieżący, patrz wyjaśnienia do postanowień wspólnych A i B.

2. Stacja przeznaczenia oblicza należności przewozowe za przebieg polski według taryfy wewnętrznej i wykazuje je w złotych w rubryce ceduły „Wyszczególnienie należności", podając równocześnie kurs przerachowania na dolary.

Przerachowane należności na dolary, wpisuje się do rubryki: „Do pobrania od odbiorcy".

3. Opłaty dodatkowe powstałe w drodze i koszty Ajencji Celnych, powstałe w drodze, przerachowane na dolary, wykazuje się w oddzielnych pozycjach w cedule w rubryce „Do pobrania od odbiorcy".

4. Z powyższych należności tworzy się ogólną sumę do pobrania od odbiorcy w dolarach.

Postanowienia wspólne „A" i „B".

1. Jeśli należności przewozowe mają być pokryte z rachunku bieżącego za całą drogę przewozu, natenczas należności przewozowe za linje polskie wykazuje się i zarachowuje, jako opłacone przy nadaniu.

W razie zaś jeśli należności przewozowe mają być pokryte z rachunku bieżącego tylko za część drogi przewozu t. j. do granicy sowiecko-polskiej — natenczas należności przewozowe za linje polskie przekazuje się na odbiorcę. (Patrz § 17 Przepisów Służbowych do Taryfy dla komunikacji polsko-sowieckiej).

2. W cedułach na przesyłki nadeszłe, nie przelicza się na dolary:

a) opłat stemplowych,

b) dodatkowych opłat taryfowych w wysokości 1,50 zł od każdej przesyłki wagonowej,

c) opłat za zawiadomienie o przybyciu przesyłki.

§ 4.

Sporządzanie wykazów przesyłek nadeszłych.

(do § 27 Przepisów Służbowych).

1. Ceduły przewozowe na wszystkie przesyłki nadeszłe w ciągu dnia, należy po dokonanej taksacji dowodów przewozowych zapisać natychmiast do wykazów przesyłek nadeszłych form. „F" Nr. 78-k, zmieniając odpowiednio nagłówek formularza i zmieniając słowa „nadane" na „nadeszłe" i „do stacji" na „od stacji".

2. Wykazy sporządza się na formularzach oddzielnych dla przesyłek nadanych w miesiącu sprawozdawczym i oddzielnych dla przesyłek nadanych w miesiącach poprzedzających miesiąc sprawozdawczy, oraz oddzielnie dla każdej stacji nadania i dla każdego kierunku, i oddzielnie na przesyłki, za które przewoźne jest obliczone według taryfy bezpośredniej i oddzielnie na przesyłki, za które przewoźne jest obliczone według taryf wewnętrznych.

3. Zależnie od tego, według jakiej taryfy jest obliczone przewoźne należy wykazy oznaczać w nagłówku napisem:

a) „bezpośrednia taryfa polsko-sowiecka" lub b) „łamana taryfa polsko-sowiecka" (por. § 2 pkt. 1).

4. Do wykazów należy wpisywać dokładnie i czytelnie atramentem wszystkie dane według wskazań poszczególnych rubryk z następującemi odchyleniami wzgl. uzupełnieniami:

a) W nagłówku wykazu należy wskazać nazwę granicznej stacji przejścia. W razie stosowania bezpośredniej taryfy związkowej należy wpisać odległości obu kolei w formie ułamka, w którym licznik wyraża odległość sowiecką, mianownik zaś odległość polską. W wykazach odnoszących się do przesyłek, za które należności są obliczone według taryf wewnętrznych, wpisuje się tylko odległość polską od punktu granicznego do stacji przeznaczenia.

b) W rubryce drugiej wykazu należy wskazać Nr. wagonu, w którym przesyłka została załadowana przy nadaniu. W razie przeładowania przesyłki w drodze, należy wpisać również numer pierwotnego wagonu t. j. wagonu kolei Z. S. R. R.

c) Do rubryki 4 wpisuje się numer listu przewozowego, który jest zarazem numerem ceduły przewozowej.

d) Do rubryk 5—7, wpisuje się nazwy towarów, stanowiących przesyłki zwyczajne, do rubryk zaś 8 — 10 wpisuje się nazwy towarów stanowiących przesyłki pośpieszne.

e) W nagłówkach rubryk przeznaczonych do zapisywania wagi przesyłek należy wpisać obok oznaczenia klasy taryfowej również stawkę stosowaną na P. K. P.

f) Należności przewozowe wykazuje się w dolarach, w rubrykach wykazu 28—29 i 30—31, oznaczając odpowiednio nagłówki rubryk skrótem Z. S. R. R. lub P. K. P. Ogólne sumy należności opłaconych zgóry lub przekazanych, zapisuje się do rubryk 38 lub 40 w całości.

g) Opłaty dodatkowe powstałe przy nadaniu, wykazane w cedule przez kolej sowiecką oddzielnie, należy wpisać do rubryki 34, oznaczając ją w nagłówku skrótem „Z. S. R. R.".

h) Opłaty dodatkowe i koszty powstałe w drodze na P. K. P. wpisuje się w dolarach do rubryk od 41 do 44, dzieląc je na opłaty kolejowo-celne, i na inne opłaty lub koszty dodatkowe, i podając w nagłówkach formularza ich rodzaj.

i) Opłaty, nieprzeliczone na dolary, zapisuje się oddzielnie do wykazów, a mianowicie:

do rubryki 50: opłaty stemplowe,

do rubryki 51: dodatkowe opłaty taryfowe w wysokości 1,50 zł od każdej przesyłki wagonowej,

do rubryki 52: opłaty za zawiadomienie o przybyciu przesyłki, w wypadkach zawiadomienia, połączonego z zapisaniem należności do ceduły,

do rubryki 53: ogólną sumę powyższych należności zarachowanych w złotych.

§ 5.

Zestawienie wykazów przesyłek nadeszłych.

(do § 27 Przepisów Służbowych).

1. Miesięczne wyniki wykazów przesyłek nadeszłych zestawia się na formularzu tego samego wzoru („F" Nr. 78-k) według granicznych stacyj przejścia oddzielnie a) na przesyłki bezpośredniej taryfy, oddzielnie b) na przesyłki łamanej taryfy polsko-

sowieckiej oraz oddzielnie na przesyłki nadane i nadeszłe w miesiącu sprawozdawczym i na przesyłki nadane w miesiącach poprzedzających miesiąc sprawozdawczy, oznaczając dany formularz odpowiednio w nagłówku.

2. Dla wpisania nazw stacyj nadania w alfabetycznym porządku bez względu na ich przynależność do poszczególnych kolei i dyrekcyj kolejowych używa się rubryk od 1—3, w rubryce zaś 4 wpisuje się ilość przesyłek zarachowanych w wykazie.

3. Pozostałe rubryki zestawienia wypełnia się ściśle wedle wykazów.

4. Sumy zestawień, zawierających przesyłki zebrane według grup a) i b) zbiera się w zestawienia ogólne oddzielnie dla przesyłek nadanych w miesiącu sprawozdawczym i oddzielnie dla przesyłek nadanych w miesiącach poprzedzających miesiąc sprawozdawczy.

5. Wyniki zestawień ogólnych komunikacji polsko-sowieckiej przenosi się do odpowiednich zestawień ogólnych komunikacyj zagranicznych.

6. W zestawieniach należy co drugi wiersz pozostawić wolny.

§ 6.

Uzupełnienie ceduł przez polskie stacje graniczne.

(do § 13, 14 i 15 Przepisów Służbowych).

1. Polskie staje graniczne mają obowiązek po sprawdzeniu należności przewozowych, wstawionych do ceduł na przesyłki idące z Polski do Z. S. R. R., odpowiednio sprostować lub uzupełnić ceduły, a mianowicie:

a) W razie frankowania należności za linje P. K. P. należy stwierdzone różnice (niedobory) wpisać do ceduły, jako przekazane na odbiorcę.

b) Należności przekazane mylnie obliczone należy odpowiednio sprostować.

c) Powstałe w drodze: opłaty dodatkowe i koszty kolejowo-celne, należy po przerachowaniu na dolary, wpisać, każdą z tych opłat oddzielnie, do ceduły jako należność przekazaną, wskazując kurs przerachowania.

d) Należy ustalić sumę należności przekazanych w dolarach i wpisać ją do ceduły, przyczem tak cedułę jak i odbitkę ceduły należy zaopatrzyć datą zdania i numerami odnośnych wykazów zdawczo-odbiorczych.

2. Wszystkie sprostowania i uzupełnienia należy przeprowadzić w cedułach i w odbitkach ceduł.

3. Odbitki ceduł z wykazami zdawczo-odbiorczemi (w jednym egzemplarzu) polska stacja graniczna przedkłada przełożonemu Wydziałowi Kontroli Dochodów w okresach 10-cio dniowych, a mianowicie dnia 11, 21 i 1 każdego miesiąca za ubiegłą dekadę.

4. Stacje graniczne powinny czuwać nad tem, aby ceduły na przesyłki przychodzące z Z. S. R. R., były tłumaczone na język polski, a w razie zaś stwierdzenia niedokładności lub niewyraźnego wpisania tekstu polskiego, stwierdzone braki usuwać.

5. Polskie graniczne stacje przejścia sporządzają na podstawie wykazów zdawczo-odbiorczych na przesyłki idące z Z. S. R. R. do Polski i odprawione w komunikacji polsko-sowieckiej na formularzu wymienionych wykazów miesięczne wyciągi, zawierające przesyłki według poszczególnych okręgów dyrekcyjnych.

6. Wyciągi te powinny zawierać następujące dane:

a) Stację przejścia.
b) Datę przejścia.
c) Datę nadania.
d) Nr. listu przewozowego.
e) Nazwę stacji nadania.
f) Nazwę stacji przeznaczenia.
g) Numer wagonu, w którym przesyłkę załadowano na stacji nadania.
h) Nazwę towaru.

7. Wyciągi powyższe należy przesyłać najpóźniej dnia 5-go miesiąca następującego po miesiącu przejścia przełożonemu Wydziałowi Kontroli Dochodów.

8. Wydziały Kontroli Dochodów, w których okręgu leżą stacje przejścia przesyłają otrzymane wyciągi z wykazów zdawczo-odbiorczych Wydziałom Kontroli Dochodów przeznaczenia przesyłek najpóźniej do dnia 10-go miesiąca następnego po miesiącu przejścia.

Poz. 14. Przepisy służbowe do związkowej komunikacji towarowej polsko-szwajcarskiej.

Wstęp.

Związkową taryfę towarową dla komunikacji polsko-szwajcarskiej, stosuje się przy przewozie przesyłek tylko do towarów i w relacjach, w taryfie wymienionych.

I. Postanowienia ogólne.

Odprawa i zarachowanie przesyłek odbywa się na podstawie „Wspólnych przepisów ekspedycyjnych dla międzynarodowego przewozu towarów kolejami żelaznemi (M. E. T.)", oraz na podstawie wewnętrznych przepisów służbowych (Nr. H 2) i przepisów rachunkowych F Nr. 8, o ile poniżej nie postanowiono inaczej.

Jeżeli stacja nadania przyjęła mylnie list przewozowy, wypełniony tylko w języku polskim, stacja graniczna powinna dokonać tłumaczenia na język francuski, niemiecki lub włoski. Tłumaczenia należy dokonać również w cedule przewozowej i w rachunku przedpłaty.

II. Odprawa.

Stacja nadania sporządza dla każdej przesyłki bezpośrednią (od stacji nadania do stacji przeznaczenia) cedułę przewozową w dwóch egzemplarzach, według wzoru, serji F Nr. 75 z, 75 zp i 75 zw przewidzianego dla międzynarodowych komunikacyj związkowych, którą należy zaopatrzyć w nagłówku napisem „Polsko-szwajcarska komunikacja związkowa".

Przesyłki, odprawiane na podstawie stawek przewozowych polsko-szwajcarskiej związkowej taryfy towarowej, należy kierować wyłącznie przez przejścia graniczne, wskazane w Przepisach kierunkowych do tej komunikacji.

Do ceduł przewozowych należy wpisywać drogę przewozową w pełnem brzmieniu, przewidzianem w taryfie.

Przesyłki odprawiane na podstawie stawek przewozowych bezpośredniej taryfy polsko-szwajcarskiej do stacyj Towarzystwa Rzeszy Niemieckiej, ujętych w tej taryfie, jakoteż do Buchs (St. Gallen) i St. Margrethen, należy zarachowywać w polsko-szwajcarskiej komunikacji związkowej.

Jako rachunku przedpłaty należy używać formularzy serji F Nr. 86 a, przewidzianych Taryfą Międzynarodową na przewóz towarów kolejami żelaznemi (T. M. T.).

Rachunki przedpłaty ze stacyj, włączonych do związkowej taryfy towarowej polsko-szwajcarskiej, należy odkartowywać cedułą bezpośrednio w walucie szwajcarskiej.

III. Przeliczanie należności.

Opłaty dodatkowe, powstałe przy nadaniu lub w drodze w innej walucie aniżeli taryfowej, jakoteż należności uprzednie, wydatki w gotowiźnie, koszty celne i t. p., przelicza stacja, na której one powstały, na franki szwajcarskie i tylko w tej walucie należy wpisywać je do rubryk pieniężnych listu przewozowego lub rachunku przedpłaty i ceduły przewozowej z podaniem stacji, na której one powstały.

Kwoty w walucie polskiej jak również kurs przerachowania należy wykazywać poza rubrykami pieniężnemi listu przewozowego, ceduły i rachunku przedpłaty. Wykazy serji F Nr. 116 należy sporządzać na ogólnych zasadach.

IV. Sprawdzanie dokumentów przewozowych.

Stacje odbiorcze są obowiązane dokładnie sprawdzać przewoźne, obliczone za całą drogę i w razie potrzeby odpowiednio je poprawić. Listy przewozowe należy porównać z cedułami przewozowemi, które w razie potrzeby należy odpowiednio poprawić.

V. Zarachowanie.

1. Nadanie.

Dla każdej relacji i dla każdej drogi przewozowej (kierunkowej) wskazanej w taryfie, należy założyć osobny wykaz nadania, do którego należy wpisywać przesyłki w porządku kolejnym numerów. W ramach tych samych dróg przewozowych, mogą być prowadzone wykazy także w formie zeszytów. Do wykazów nadania należy sporządzać zestawienia dla każdej kolei zosobna. W zestawieniach tych należy wpisywać stacje w porządku alfabetycznym. Szczególną uwagę należy poświęcić dokładnemu rozsegregowaniu Zarządów prywatnych kolei szwajcarskich.

Do sporządzania wykazów nadania względnie zestawień należy używać formularzy serji F Nr. 78 k.

2. Nadejście.

Co do zarachowania przesyłek nadeszłych obowiązują przepisy wewnętrzne.

Nr. H. Tz. IV/118/5 32

Poz. 15. Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. H Tz. IV.118/5/32 z dnia 20 lutego 1932 roku w sprawie wprowadzenia w życie taryfy towarowej na przewóz zboża między Polską a Szwajcarją.

Z dniem 1 marca 1932 r. wchodzi w życie Taryfa towarowa (część III, zeszyt 1) na przewóz zboża w zwyczajnych przesyłkach wagonowych od stacyj, leżących na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, do stacyj szwajcarskich kolei żelaznych, jakoteż do stacyj Towarzystwa Kolei Rzeszy Niemieckiej: Basel Bad Bf., Schaffhausen oraz Friedrichshafen tranzyt i Lindau — Reutin tranzyt.

Taryfę tę należy stosować nawet bez wyraźnego żądania jej przez nadawcę pomiędzy stacjami do niej włączonemi.

Taryfa zawiera w rozdziałach A — D Postanowienia specjalne do Konwencji Międzynarodowej, Ogólne postanowienia taryfowe, Zasady obliczenia przewoźnego i t. d.

Postanowienia specjalne do Konwencji Międzynarodowej dopuszczają opłacanie przewoźnego zgóry tylko w pewnej określonej sumie.

Ogólne postanowienia taryfowe (punkt 3-ci) ustanawiają przewóz przesyłek tylko drogą, wskazaną w Przepisach kierunkowych. Drogi wskazanej przez nadawcę, niezgodnej z przepisami kierunkowemi tej taryfy, kolej nie uwzględnia, chyba że wskazania te odnoszą się do załatwienia formalności celnych, akcyzowych, skarbowych i t. d. na wskazanej przez nadawcę stacji granicznej, w których to wypadkach taryfy związkowej nie może stosować.

Z uwagi na powyższe poleca się w każdym wypadku, gdy nadawca wskaże w liście przewozowym drogę, niezgodną z przepisami kierunkowemi tej taryfy, zwracać nadawcy uwagę na wyżej wspomniany przepis i żądać, bądź skreślenia wskazanej drogi przewozu, bądź też zamieszczenia oświadczenia, żądającego zastosowania łamanego obliczenia przewoźnego według taryf wewnętrznych kolei, zainteresowanych w przewozie.

Pewne odchylenie od ogólnie przyjętych zasad obliczania przewoźnego zawiera rozdział D, ustęp 2, który przewiduje zaokrąglenie wagi przesyłek wagonowych do pełnych 10 kg, a nie do pełnych 100 kg.

Rozdział E zawiera Postanowienia o reekspedycji i magazynowaniu przesyłek, które dopuszcza się tylko na stacjach granicznych niemiecko-szwajcarskich, wymienionych w Taryfie.

Specjalną uwagę zwraca się na zawarte w Taryfie Ograniczenia ekspedycyjne stacyj szwajcarskich (rozdział F), Postanowienia specjalne dla komunikacji ze stacjami w Basel (rozdział G), oraz na Postanowienia dla komunikacji z linjami wąskotorowemi kolei szwajcarskich (rozdział H).

Rozdziały J i K zawierają Tablice odcinkowe A i B.

W Tablicach odcinkowych oprócz stawek odcinkowych podane są równocześnie numery grup kierunkowych, odległości w kilometrach do punktu stycznego i przynależność stacji do Zarządu kolejowego (przy stacjach P. K. P. przynależność do okręgu dyrekcyjnego).

Celem wypośrodkowania łącznej odległości od stacji nadania do stacji przeznaczenia należy dodać odległości z Tablicy odcinkowej A do odległości z Tablicy odcinkowej B. Odległości jednej tylko Tablicy odcinkowej nie mogą być użyte jako podstawa do obliczania jakichkolwiek należności (deklaracji interesu w dostawie i t. p.).

Rozdział L zawiera Przepisy kierunkowe oraz Tablice kierunkowe.

Część I i II taryfy wyjdzie w terminie późniejszym po opracowaniu dalszych taryf artykułowych.

Nr H. Tz. 118/5/32.

Poz. 16. Przepisy służbowe do Niemiecko-Czeskosłowackiej Komunikacji Towarowej. (Komunikacja z Prusami Wschodniemi).

W związku z wprowadzeniem w życie z dniem 1 marca 1932 r. Taryfy Towarowej dla Komunikacji Niemcy—Czechosłowacja (Komunikacja z Prusami Wschodniemi) wchodzą równocześnie w życie następujące Przepisy służbowe:

Odprawa przesyłek pomiędzy stacjami czeskiemi, a wschodnio-pruskiemi i odwrotnie, odbywa się zapomocą bezpośrednich cedůł przewozowych.

Ceduły noszą napisy zgodnie z nazwą Taryfy a mianowicie: „Deutsch-Tschechoslowakischer Güterverkehr (Verkehr mit Ostpreussen) — Německo-československá odprava zboží (Doprava z východnim Pruskem)".

Polskie stacje graniczne wejściowe obowiązane są dopilnować, aby przesyłki były przewożone ściśle drogą przewozu, podaną w cedule zgodnie z taryfą.

W wypadkach błędnego skierowania przesyłek (drogą niewłaściwą) należy postąpić w myśl § 17 M. E. T. oraz donieść o tem przełożonej Dyrekcji O. K. P., podając dokładne dane z ceduły przewozowej.

Opłaty powstałe w drodze na polskich stacjach pośrednich, także granicznych, należy obliczać w walucie własnej (polskiej), podając kurs i datę zamiany na walutę taryfową w rubryce ceduły przewozowej, przeznaczonej do wyszczególnienia należności, równc wartość zaś w walucie taryfowej (marki niemieckie) wykazywać w rubryce przeznaczonej dla należności przekazanych.

Przy przerachowaniu należy wyniki końcowe w walucie markowej zaokrąglać w ten sposób, że końcówki poniżej 5 fenigów opuszcza się, końcówki zaś od 5 fenigów zaokrągla się do 10 fenigów. Pobiera się najmniej 10 fenigów.

Wykaz opłat powstałych w drodze należy dla tej komunikacji sporządzać oddzielnie, w myśl przepisów, obowiązujących dla komunikacyj zagranicznych, wypisując w nagłówku wykazu nazwę komunikacji. Opłaty powstałe w drodze należy wykazywać tylko w walucie markowej.

Wykazy te należy przesyłać terminowo przełożonej Dyrekcji O. K. P. (Wydziałowi Kontroli Dochodów).

Opłaty manipulacyjne na rzecz polskich kolejowych ajencyj celnych, w myśl Taryfy Towarowej Część I—B, rozdz. 20, § 11, pkt. 2, w wysokości 1,06 zł=0,50 RM, mają zapisywać wchodniopruskie stacje do cedůł przewozowych.

Nr. H. Tz. IV. /113 3/31.

Poz. 17. **Czeskosłowacko-Polski Związek Kolejowy. Przepisy służbowe dla polskich kolei państwowych do bezpośredniej polsko-czeskosłowackiej taryfy towarowej, obowiązujące od dnia 1 czerwca 1930 r.**

Z ważnością od dnia 1 marca 1932 r. wprowadza się do powyższych przepisów służbowych następujące zmiany i uzupełnienia:

Na str. 5 we wstępie, w punk. 1 ustępie b), w wierszu ostatnim słowa: „obowiązującą od 1 maja 1930 r." zastępuje się słowami: „obowiązującą od 1 marca 1932 r."

Na str. 14 skreśla się cały rozdział C, zastępując go następującym:

C. Związkowa polsko-czeskosłowacka komunikacja węglowa. Taryfa towarowa część II, zeszyt 1a i 1b.

I. Przepisy specjalne.

1) W komunikacji węglowej stosuje się przepisy wymienione wyżej we wstępie i w rozdziałach A i B, I—IV z następującemi odchyleniami.

2) Cedułę węglową sporządza się na 3-częściowym formularzu P. K. P. Ser. F. Nr. 75 Zw., na kolejach Č. S. D. na formularzach obch. tisk. čis. 207.

3) Bezpośrednią cedułę należy zaopatrzyć napisem w kierunku z Polski: „Związkowa polsko-czeskosłowacka komunikacja węglowa", w kierunku z Czechosłowacji: — „Polsko-československa svazova uhelna doprava".

4) Stawki taryfowe od stacji nadania do stacji przeznaczenia są podane w jednej liczbie. Przewoźne oblicza się za całą odległość przewozu w jednej kwocie i wpisuje się do listu przewozowego (rachunku przedpłaty) i ceduły.

5) Taryfa towarowa część II, zeszyt 1a zawiera także stawki opłat przewozowych do punktów granicznych (punktów taryfowych) czeskosłowacko-austrjackich. Stawki te stosuje się tylko wtedy, jeżeli przesyłki były nadane za bezpośrednim listem przewozowym do stacyj, leżących poza temi punktami taryfowemi i jeżeli nadawca zażądał w liście przewozowym zastosowania taryfy do jednego z tych punktów (zob. rozdz. B — I — 7 post. tar.).

6) Opłatę dodatkową od deklarowanej kwoty oblicza się dla każdej kolei (P. K. P., D. R. G. i Č. S. D.) oddzielnie i wpisuje się oddzielnie do ceduł i wykazów.

7) Polskie opłaty dodatkowe za odprawę kolejowo-celną w tejże komunikacji, jakoteż w komunikacji z innemi państwami przy zastosowaniu związkowej polsko-czeskosłowackiej taryfy węglowej stacja nadawcza oblicza i wpisuje w walucie taryfowej do listu przewozowego i ceduły w oddzielnej rubryce pod nazwą „polskie opłaty kolejowo-celne".

Opłata wynosi obecnie 510 hcz (hc) od wagonu.

8) Przesyłki należy kierować drogą przewozu (graniczne stacje przejściowe), wskazaną w przepisach kierunkowych (patrz zał. do taryfy towarowej część II, zeszyt 1a) albo wskazaną przy każdej poszczególnej relacji w tabelach opłat przewozowych taryfy towarowej cz. II, zesz. 1 b.

Co do uzupełnienia drogi przewozu patrz przepis pod III—a—5) ustęp drugi.

Górnośląskie ekspedycje towarowe wypisują całą drogę kierunkową do niemiecko-czeskosłowackich punktów granicznych według przepisów kierunkowych dla górnośląskiej komunikacji sąsiedzkiej względnie polsko-górnośląsko-niemieckiej komunikacji związkowej.

9) Wykazy nadania sporządza się na formularzu P. K. P. Ser. F. Nr. 78 1, na kolejach czeskosłowackich na druku obch. tisk. čis. 161 b.

II. Odprawa i zarachowanie węgla służbowego dla austrjackich kolei związkowych.

10) Przewoźne za przesyłki węgla kamiennego i brykietów węglowych, adresowanych do „Biura rozdziału węgla austrjackich kolei związkowych albo ich przedstawiciela" na stacji Břeclav oblicza się według opłat podanych w poniższej tabeli w halerzach czeskosłowackich za 100 kg.

Od ładowni kopalnianych	Do stacji Břeclav										
	Dyrekcja: B.										
grupy	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
stawka	802	809	817	821	825	825	815	825	808	815	821
grupy	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
stawka	815	821	821	825	832	821	825	832	825	825	825
grupy	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33
stawka	832	838	825	825	825	832	832	832	838	832	838
grupy	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44
stawka	846	838	846	846	838	852	863	846	838	863	852
grupy	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55
stawka	846	852	879	869	863	774	794	821	852	846	846
grupy	56										
stawka	846										

11) Przewóz przesyłek odbywa się na zasadzie postanowień polsko-czeskosłowackiej taryfy węglowej część II, zeszyt 1a z dnia 1 marca 1932 r. Dalszy przewóz przesyłek od stacji Břeclav do czeskosłowacko-austrjackiej granicy państwa odbywa się bez pobierania opłat przewozowych.

12) Ceduły przewozowe, sporządzone do stacji Břeclav, należy zaopatrzyć napisem: „Węgiel służbowy dla austrjackich kolei związkowych".

13) Na przesyłki węgla służbowego należy sporządzać oddzielne wykazy, które należy zaopatrzyć napisem: „Węgiel służbowy dla austrjackich kolei związkowych".

III. Odprawa i zarachowanie węgla służbowego i koksu dla węgierskich kolei państwowych.

14) Przewoźne za przesyłki węgla kamiennego i brykietów węglowych oraz koksu z węgla kamiennego, nadawanych pod adresem „Biura rozdziału węgla węgierskich kolei państwowych" na stacji Petržalka, oblicza się według opłat podanych w poniższych tabelach, w halerzach czeskosłowackich za 100 kg.

a) dla węgla

Od ładowni kopalnianych	Do stacji Petržalka											
	Dyrekcja: Brt											
grupy	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
stawka	927	927	927	927	941	933	920	933	916	927	927	920
grupy	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
stawka	927	927	933	941	927	933	941	933	933	937	937	947
grupy	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36
stawka	933	937	937	941	947	941	947	947	947	946	947	946
grupy	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48
stawka	946	947	954	953	954	947	964	954	954	953	981	970
grupy	49	50	51	52	53	54	55	56				
stawka	964	883	903	927	954	946	946	946				

b) dla koksu:

Do stacji	Z koksowni:										
	Dębieńsko	Emma	Huta Falwa	Huta Huberta	Huta Laura	Huty Pokój	Knurów	Król. Huta I	Król. Huta II	Orzegów	Wolfgang
Petržalka	1046	1036	1067	1084	1073	1073	1060	1073	1084	1073	1073

15) Przewóz przesyłek odbywa się na zasadzie postanowień polsko-czeskosłowackiej taryfy węglowej część II, zeszyt 1a z dnia 1 marca 1932 r.

Dalszy przewóz przesyłek od stacji Petržalka do czeskosłowacko-węgierskiej granicy państwa odbywa się bez pobierania opłat przewozowych.

16) Ceduły przewozowe, sporządzone do stacji Petržalka, należy zaopatrzyć napisem: „Węgiel służbowy dla węgierskich kolei państwowych".

17) Na przesyłki węgla służbowego należy sporządzać oddzielne wykazy, które należy zaopatrzyć napisem: „Węgiel służbowy dla węgierskich kolei państwowych".

Drukarnia Państwowa. Nr. 58824. 22.II.32. 5.500.